

Warszawa, dnia 7 listopada 2017 r.

Opinia do ustawy
o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o organizacji niektórych
rynków rolnych

(druk nr 628)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy zmiany w ustawie o podatku akcyzowym mają na celu uszczelnienie systemu podatkowego w zakresie obrotu suszem tytoniowym oraz ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej legalnym podmiotom dokonującym obrotu suszem tytoniowym. W zakresie zmian w ustawie o podatku akcyzowym opiniowana ustawa:

- 1) stanowi, że sprzedaży suszu tytoniowego połączonej z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem, bez akcyzy, będą mogli dokonać jedynie: podmiot prowadzący skład podatkowy, grupa producentów suszu tytoniowego zrzeszająca rolników oraz pośredniczący podmiot tytoniowy, a nie jak dotychczas również rolnik,
- 2) nakłada na nabywców suszu tytoniowego obowiązek przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa danych dotyczących masy skupionego surowca tytoniowego w podziale na grupy użytkowe odmian, skupionego od producentów suszu tytoniowego („symetryczny” obowiązek na producentów surowca tytoniowego nakłada art. 40hc ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy o organizacji rynków rolnych),
- 3) umożliwia złożenie zabezpieczenia akcyzowego (w formie depozytu w gotówce, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej oraz czeku potwierdzonego zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym) zamiast pośredniczącego podmiotu tytoniowego lub podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego nieposiadającego oddziału w Polsce przez każdą osobę trzecią lub przez te podmioty łącznie z osobą trzecią,

- 4) obniża maksymalny poziom składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego zabezpieczenia ryczałtowego z 30 mln zł na 15 mln zł.,
- 5) wprowadza hipotekę na nieruchomości jako nową formę zabezpieczenia akcyzowego,
- 6) wprowadza obowiązek prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym.

Intencją zmian w ustawie o organizacji niektórych rynków rolnych, jak wskazuje uzasadnienie do projektu ustawy, jest uszczelnienie obrotu wysuszonymi liśćmi tytoniu (surowcem tytoniowym) i ograniczenie dopływu surowca tytoniowego krajowej produkcji do nielegalnie działających fabryk produkujących wyroby tytoniowe. W tym celu opiniowana ustawa wprowadza do ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych przepisy obejmujące zasady monitorowania uprawy tytoniu oraz produkcji i zbytu surowca tytoniowego, a także nadzoru nad uprawą tytoniu oraz produkcją i zbytem surowca tytoniowego. W tym zakresie opiniowana ustawa między innymi:

- 1) wprowadza rejestr producentów surowca tytoniowego i obowiązek uzyskania wpisu w tym rejestrze,
- 2) przewiduje określone obowiązki informacyjne dla producentów surowca tytoniowego, w tym dotyczące przekazywania informacji o powierzchni upraw, masie wyprodukowanego surowca i umowach dotyczących jego zbytu,
- 3) określa procedurę zniszczenia surowca tytoniowego,
- 4) wprowadza sankcje za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, m. in. w postaci nakazu zniszczenia upraw.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem zmian wprowadzających możliwość złożenia zabezpieczenia akcyzowego w formie hipoteki na nieruchomości, które mają wejść w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 50. posiedzeniu w dniu 27 października 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe.

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Komisja wprowadziła do projektu poprawki, które mieściły się w meritum przedłożenia poselskiego

i zmierzały, co do zasady, do zapewnienia projektowi zgodności z zasadami poprawnej legislacji. W trakcie drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu) nie zgłoszono dodatkowych poprawek. Ustawa została przyjęta w brzmieniu przedłożenia rządowego ze zmianami wynikającymi z poprawek komisji.

Ustawa została przekazana do Senatu w dniu 30 października 2017 r.

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 1 lit. a noweli, art. 9b ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym.

Zgodnie z opiniowaną ustawą sprzedaż suszu tytoniowego połączona z dostawą wewnątrzspółnotową lub eksportem nie będzie objęta akcyzą jeśli będzie dokonana przez grupę producentów rolnych. Będzie natomiast objęta akcyzą jeśli będzie dokonywana przez rolnika. Należy postawić pytanie, także w kontekście konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, o zasadność takiego zróżnicowania sytuacji prawnopodatkowej tych podmiotów. Innymi słowy, jaka cecha prawnie istotna (relewantna) pozwala dokonać takiego zróżnicowania.

2) art. 1 pkt 1 lit. c noweli, art. 9b ust. 6 ustawy o podatku akcyzowym.

Należy rozważyć zmianę porządkującą przepisy. Przepis art. 9b ust. 6 wprowadza do ustawy o podatku akcyzowym pojęcie „producenta surowca tytoniowego”, nie definiując jednocześnie tego pojęcia. Tymczasem zgodnie z siatką pojęciową ustawy o podatku akcyzowym surowiec tytoniowy, to susz tytoniowy, i właśnie tym drugim określeniem, do tej pory konsekwentnie, posługuje się przedmiotowa ustawa.

Zgodnie z podstawową regułą interpretacji tekstów prawnych racjonalny ustawodawca do oznaczenia jednakowych pojęć używa jednakowych określeń (zob. też § 10 Zasad techniki prawodawczej). W tym przypadku, pomimo tożsamości pojęciowej określeń „susz tytoniowy” i „surowiec tytoniowy”, to drugie określenie odnosi się do „producenta surowca tytoniowego” w rozumieniu ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych. Aby uniknąć wątpliwości i doprecyzować przepisy proponuje się stosowną poprawkę.

Propozycja poprawki:

– w art. 1w pkt 1 w lit. c, w ust. 6 po wyrazach „producentów surowca tytoniowego,” dodaje

się wyrazy „w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1006, 1503 i ...)”;

- 3) art. 1 pkt 5 nowelizacji, art. 69a ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym.

Wskazana jest zmiana porządkująca przepisy. Katalog zabezpieczeń akcyzowych z art. 67 obejmuje obecnie pięć pozycji, w tym między innymi depozyt w gotówce i gwarancję bankową lub ubezpieczeniową. Instytucje te są już obecnie przywoływane w tekście ustawy bez formułowania stosownych odesłań do art. 67. Propozycja poprawki, odnosząca się do nowego zabezpieczenia – hipoteki na nieruchomości – ujednotolica przepisy.

Propozycja poprawki:

– w art. 1w pkt 5, w art. 69a w ust. 1 skreśla się wyrazy „, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6”;

- 4) art. 1 pkt 5 nowelizacji, art. 69a ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym.

Zgodnie z nowododawanym art. 69a ust. 5 jeżeli wartość nieruchomości deklarowana przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie odpowiada, według oceny organu podatkowego, wartości rynkowej to organ podatkowy wzywa ten podmiot do wskazania przyczyn uzasadniających podanie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości. Analogiczny, obowiązujący przepis art. 104 ust. 8 dotyczący opodatkowania nabycia samochodu osobowego stanowi, że jeżeli wysokość podstawy opodatkowania bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej samochodu, organ podatkowy wzywa podatnika (1) do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub (2) wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

Należy rozważyć ujednoczenie powyższych przepisów.

Z uwagi to, iż wskazane różnice mogą mieć uzasadnienie merytoryczne, proponowana poprawka ogranicza się jedynie do techniczno-legislacyjnego aspektu przepisów. W przypadku ustalania wartości nieruchomości (na potrzeby zabezpieczenia akcyzowego) właściwym powinno być użycie techniki już „obecnej” w przepisach (na potrzeby ustalania podstawy opodatkowania w przypadku akcyzy za samochód osobowy) i wskazanie na

wartość nieruchomości odbiegającą od wartości rynkowej w sposób obiektywny, a nie subiektywnie „według oceny organu podatkowego”.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 5, w art. 69a w ust. 5 skreśla się wyrazy „„według oceny organu podatkowego,”;

5) art. 1 pkt 5 nowelizacji, art. 69a ust. 10 ustawy o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 69a ust. 9 w dniu ustanowienia hipoteki nieruchomość ma stanowić wyłączną własność podmiotu obowiązanej do złożenia zabezpieczenia oraz nie może być obciążona ograniczonymi prawami rzeczowymi. Zgodnie z art. 69a ust. 10 późniejsze zbycie albo obciążenie nieruchomości uważa się za równoznaczne z sytuacją, w której złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej. Przepis ten może budzić wątpliwości. Nie wyraża dostatecznie jasno, kto (adresat) w jakich okolicznościach (hipoteza normy) ma dostosować się do określonej dyspozycji (działać albo zaniechać działania).

Jeśli intencją art. 69a ust. 10 było, aby organ podatkowy mógł albo miał obowiązek, żądać dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (zob. uzasadnienie do projektu ustawy i art. 72 ustawy o podatku akcyzowym) to zasadną powinna być stosowna poprawka.

Wprowadzenie poprawki pozwoliłoby przesądzić, czy działanie organu (żądanie zabezpieczenia) byłoby uprawnieniem czy obowiązkiem organu. Zwraca uwagę, że art. 69a ust. 10 w połączeniu z art. 72 sugeruje obowiązek działania organu¹. Uzasadnienie do projektu ustawy wskazuje zaś na prawo (ale nie obowiązek) żądania dodatkowego lub nowego zabezpieczenia („organowi podatkowemu przyznano prawo do żądania dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego”).

Propozycja poprawki ma na celu właściwe oddanie intencji wyrażonych w art. 69a ust. 10, który to przepis w obecnym brzmieniu, traktować można jedynie jako założenie dla

¹ Zgodnie z art. 72 ust. 1 jeżeli właściwy naczelnik urzędu skarbowego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego. Stąd jeśli, zgodnie z art. 69a ust. 10 zbycie lub obciążenie nieruchomości uważa się za równoznaczne z sytuacją, w której złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia kwoty zobowiązania, to organ ma obowiązek działania.

konkretnej i jednoznacznej regulacji. Zgodnie z poprawką zbycie lub obciążenie nieruchomości powoduje obowiązek ustanowienia nowego lub dodatkowego zabezpieczenia akcyzowego, tylko jeśli w wyniku takiego zbycia lub obciążenia, hipoteka nie zapewni pokrycia kwoty zobowiązania podatkowego.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 5, w art. 69a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku zbycia albo obciążenia nieruchomości ograniczonymi prawami rzeczowymi, z wyjątkiem służebności przesyłu, po ustanowieniu hipoteki, przepis art. 72 stosuje się.”;

6) art. 2 pkt 2 nowelizacji, art. 40he ust. 4 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

Wskazane są zmiany porządkujące przepisy dotyczące przechowywania danych (informacji) zgromadzonych w rejestrze producentów surowca tytoniowego.

Po pierwsze zasadna jest korekta odesłania. Zgodnie z art. 40he ust. 1 pkt 2 rejestr producentów surowca tytoniowego zawiera (dane i) informacje, o których mowa w (art. 40hb ust. 2 i) art. 40hc ust. 1. Także pozostałe przepisy ustawy w zakresie w jakim dotyczą wskazanych (danych i) informacji posługują się, co do zasady, odesłaniem do (art. 40hb ust. 2 i) art. 40hc ust. 1. Jedynie art. 40he ust. 4 odsyła do art. 40hc ust. 1 i 3. Wskazane jest ujednolicenie przyjętej techniki odesłań.

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40he w ust. 4 ~~skreśla się~~ wyrazy „i 3”;

Po drugie zasadne jest ujednolicenie terminologii ustawy. Zgodnie z art. 40he ust. 1 pkt 2 rejestr producentów surowca tytoniowego zawiera dane (o których mowa w art. 40hb ust. 2) i informacje (o których mowa w art. 40hc ust. 1). Tymczasem, zgodnie z art. 40he ust. 2 z rejestru udostępnia się jedynie dane.

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40he w ust. 2:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „Dane” dodaje się wyrazy „i informacje”,

b) w pkt 3 po wyrazie „dane” dodaje się wyrazy „i informacje”;

7) art. 2 pkt 2 nowelizacji, art. 40f ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

Przepis art. 40f budzi poniższe wątpliwości.

Po pierwsze, zgodnie z art. 40hf ust. 1 producent surowca tytoniowego, który zaprzestał uprawy tytoniu informuje o tym dyrektora Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a organ ten, zgodnie z art. 40hf ust. 2, wykreśla producenta z rejestru producentów surowca tytoniowego. Zwraca uwagę, że producent, który zaprzestał jedynie uprawy tytoniu w dalszym ciągu może mieć potrzebę produkcji i zbycia surowca tytoniowego, pozostałego po uprawie tytoniu. Tymczasem zgodnie z innymi przepisami ustawy (art. 40ha) działalność polegająca nie tylko na uprawie tytoniu, ale także produkcji i zbyciu surowca tytoniowego wymaga wpisu do rejestru. Powstaje wątpliwość, czy podmiot wykreślony z rejestru (w wyniku zaniechania uprawy tytoniu) może nadal produkować i zbywać surowiec tytoniowy. Zgodnie z art. 40f ust. 4 pkt 1 producent, który został wykreślony z rejestru producentów surowca tytoniowego, i który nadal posiada surowiec tytoniowy jest obowiązany do złożenia informacji o zawarciu umowy zbycia surowca. Z przepisu wynika więc pośrednio, że intencją ustawodawcy było, aby pomimo wykreślenia producenta z rejestru, mógł on dokończyć działalność związaną ze zbyciem wyprodukowanego surowca tytoniowego (skoro ma złożyć stosowną informację to jest uprawniony do dokonania czynności objętej informacją). Taką normę należałoby jednak wprowadzić wprost do przepisów ustawy. Podobne wątpliwości budzi także obecna redakcja art. 40hf ust. 6 (przepis powinien wyłączać obowiązek zawarcia umowy do dnia 15 marca roku zbiorów, a nie obowiązek przekazywania informacji o zawarciu umowy).

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40hf:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Producent surowca tytoniowego, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 40ha, i który nadal posiada surowiec tytoniowy, może dokonać zbycia tego surowca.”

b) w ust. 4 wyrazy „który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 40ha, i który nadal posiada surowiec tytoniowy” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 3a”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie

„6. Do umów zawartych przez producenta surowca tytoniowego, o którym mowa w ust. 3a, przepisu art. 38q ust. 3 nie stosuje się.”;

Po drugie, pomiędzy art. 40hf ust. 1 i 2, a art. 40hf ust. 3 zachodzi co najmniej niespójność terminologiczna. Zgodnie z ust. 1 i 2 producent, który zaprzestał uprawy tytoniu, informuje o tym właściwy organ, który w konsekwencji wykreśla producenta z rejestru. Ustawa wprowadza więc obowiązek poinformowania o zaprzestaniu uprawy tytoniu. Tymczasem, zgodnie z ust. 3, właściwy organ wykreśla producenta z rejestru, w przypadku, gdy producent nie poinformował o zaprzestaniu produkcji surowca tytoniowego (a nie – co byłoby naturalną konsekwencją ust. 1 i 2 – w przypadku niepoinformowania o zaprzestaniu uprawy tytoniu).

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40hf w ust. 3 wyrazy „o zaprzestaniu produkcji surowca tytoniowego” zastępuje się wyrazami „o zaprzestaniu uprawy tytoniu”;

Po trzecie, art. 40hf ust. 3 zakłada, że dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa wykreśli producenta z rejestru (tym samym nie będzie on mógł prowadzić działalności w zakresie uprawy tytoniu oraz produkcji i zbycia surowca tytoniowego) nie tylko gdy ten zaprzestał uprawy tytoniu, ale także gdy uprawia tytoń, ale złożył informację po terminie. Powstaje pytanie o skutki takiego wykreślenia dla przyszłej działalności producenta. Analiza przepisów prowadzi do wniosku, że zostanie wydany w stosunku do niego nakaz zniszczenia upraw (jeśli jest wykreślony z rejestru to prowadzi działalność bez wpisu, tym samym znajdzie zastosowanie art. 40hi), a ewentualną nową działalność będzie musiał rozpocząć w kolejnym roku, po uzyskaniu decyzji o nowym wpisie do rejestru. Powstaje pytanie o współmierność wagi naruszenia do zastosowanej sankcji. Więcej na ten temat w pkt 10 opinii.

8) art. 2 pkt 2 nowelizacji, art. 40hh ust. 1 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

Należy rozważyć zmianę, która jednoznacznie przesądzi, że kontrolą poprawności powinny być objęte wszystkie informacje (dane), o których mowa w art. 40hb ust. 2. Zarówno zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 40hb ust. 2 jak i w późniejszych korektach wniosku składanych na podstawie art. 40hb ust. 4.

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40hh w ust. 1 wyrazy „zawartych we wniosku, o którym” zastępuje się wyrazami „, o których”;

Dodatkowo wskazana jest zmiana ujednociająca przepisy, która zakłada, iż opiniowana ustawa co do zasady stanowi o danych (a nie o informacjach), o których mowa w art. 40hb ust. 2.

Propozycja poprawki:

– w art. 2 w pkt 2, w art. 40hh w ust. 1 użyty po raz pierwszy wyraz „informacji” zastępuje się wyrazem „danych”;

9) art. 2 pkt 2 nowelizacji, art. 40hi ust. 1 i 3 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

Zgodnie z art. 40hi ust. 1 w stosunku do rolnika, który uprawia tytoń bez uzyskania wpisu do rejestru producentów surowca tytoniowego, wydaje się decyzję, o nakazie zniszczenia, na koszt rolnika, upraw tytoniu.

Nakaz zniszczenia upraw tytoniu, choć w istocie ma represyjny (karny) charakter, to formalnie jest zobiektywizowaną sankcją administracyjną. Organ wydając decyzję o nakazie zniszczenia upraw nie może uwzględnić winy i stopnia zawinienia rolnika, okoliczności wyłączających lub łagodzących wymiar „kary”, wagi i okoliczności naruszenia przepisów, częstotliwości ich naruszenia, działań podjętych przez rolnika dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia, czy wreszcie warunków osobistych strony.

Nakaz zniszczenia upraw będzie wydawany w stosunku do rolników, którzy uprawiają tytoń bez uzyskania wpisu do rejestru, czyli w stosunku do rolników, którzy nie ubiegali o wpis do rejestru, ale także w stosunku do tych rolników, którzy ubiegali się o wpis, a go nie otrzymali, oraz w stosunku do rolników, których wykreślono z rejestru z uwagi na niezłożenie stosownych informacji, lub złożenie ich po terminie.

W kontekście powyższych uwag należy podnieść wątpliwość co do charakteru i poziomu nakładanych sankcji, jako nieadekwatnych i nieproporcjonalnych do ciężaru naruszeń jakie mają karać. Nie uargumentowano, iż wprowadzenie kwestionowanych przepisów i tym samym ograniczenie konstytucyjnych prawa i wolności (w tym prawa własności) jest jedynym możliwym, najskuteczniejszym i najmniej uciążliwym środkiem do ochrony innych konstytucyjnych wartości.

Dodatkową wątpliwość budzi nadanie decyzjom o nakazie zniszczenia upraw rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 40hi ust. 1 zdanie drugie). Jak stanowi Kodeks

postępowania administracyjnego (art. 108) decyzji może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Już dziś organ postępowania ma więc możliwość nadania jednostkowej decyzji przymiotu natychmiastowej wykonalności – po wykazaniu przesłanek wskazanych w art. 108 Kpa. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności przez ustawodawcę (z mocy prawa) wszystkim decyzjom nakazującym zniszczenie upraw oznacza w istocie, iż ustawodawca zakłada, że w stosunku do wszystkich możliwych decyzji w sprawie zniszczenia upraw rygor natychmiastowej wykonalności uzasadniony będzie takimi samymi lub równie istotnymi przesłankami jak te z art. 108 Kpa. Takie założenie wydaje się za daleko idące.

10) art. 5 nowelizacji.

Zgodnie z przepisem przejściowym zawartym w art. 5 opiniowanej ustawy rolnicy, którzy uprawiają tytoń oraz produkują lub zbywają surowiec tytoniowy składają wniosek o wpis do rejestru producentów surowca tytoniowego w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy oraz wraz z wnioskiem składają informacje, o których mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 7, za rok 2017. Tym samym z formalnoprawnego punktu widzenia od dnia wejścia w życie ustawy rolnicy obecnie uprawiający tytoń będą mieli obowiązek stosowania wszystkich nowych przepisów, z przytoczoną modyfikacją w zakresie terminu i treści wniosku o wpis do rejestru. Tymczasem intencją przepisu wydaje się być, aby do dnia wydania decyzji o wpisie do rejestru (w wyniku złożeniu wniosku w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy), rolnicy uprawiający obecnie tytoń prowadzili działalność na dotychczasowych zasadach, tj. (1) bez konieczności uzyskania wpisu w rejestrze, (2) bez konieczności informowania o zamiarze zniszczenia surowca tytoniowego, (3) bez zagrożenia sankcją zniszczenia zbiorów. Propozycja poprawki zakłada jednoznaczne wyrażenie tej intencji w przepisie ustawy.

Propozycja poprawki:

– w art. 5 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 3, producent rolny, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działalność na zasadach dotychczasowych.”;

Zgodnie z art. 5 ust. 2 do wniosku dołącza się informacje, o których mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 2, za rok 2017. Propozycja poprawki precyzuje, że informacje te składa się po raz pierwszy zamiast, a nie obok, składanych w terminie do 15 maja, informacji z art. 40hc ust. 1 (pkt 1–7).

Propozycja poprawki:

– w art. 5 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku dołącza się informacje, o których mowa w art. 40hc ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, ograniczone do informacji, o których mowa w art. 40hc ust. 1 pkt 7 tej ustawy, za 2017 r.”.

Szymon Giderewicz

Główny legislator